

melser kan henføres til bestemmelsen, hvis overtrædelsen er begået med det særlig kvalificerende terrorforsæt.

Efter *artikel 1, litra j*, skal fremsættelse af trusler om at ville begå en af ovennævnte lovovertrædelser, bortset fra handlingerne i litra d og g, ligeledes kunne straffes som en terrorhandling. Justitsministeriet foreslår som konsekvens heraf, at det efter § 114, stk. 3, ligeledes gøres strafbart at true med at begå handlinger som nævnt i § 114, stk. 1, nr. 1-7. Også ved fremsættelse af trusler, skal det særlige kvalificerende terrorforsæt være opfyldt.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 4 (straffelovens § 114).

2.3.3.2. Efter rammeafgørelsens *artikel 1 a* skal medlemsstaterne sikre, at en række opregnede handlinger også betragtes som lovovertrædelser med forbindelse til terroraktiviteter. Det drejer sig om tyveri af særlig grov beskaffenhed begået med det formål at begå en af de i artikel 1 omhandlede handlinger, fremstilling af falske administrative dokumenter med det formål at begå en af de i artikel 1, litra a-i, samt de i artikel 2, stk. 2, litra b og c, omhandlede handlinger, og afpresning med det formål at begå en af de i artikel 1 omhandlede handlinger.

Efter Justitsministeriets opfattelse vil handlinger som omfattet af § 1 a, der begås med det formål at begå en terrorhandling efter dansk ret kunne straffes som medvirken til den konkrete terrorhandling.

2.3.3.3. Efter rammeafgørelsens *artikel 2, stk. 2, litra a og b, jf. stk. 1*, skal ledelse af og deltagelse i en terrorgruppe være strafbart.

Ledelse af en terrorgruppe vil kunne straffes efter den foreslåede terrorismeparagraf for terrorhandling, gruppen begår – eventuelt suppleret med en henvisning til straffelovens § 23, hvis lederen ikke personligt har deltaget i udførelsen af handlingerne. Der er derfor ikke behov for en særskilt bestemmelse herom.

Efter formuleringen af rammeafgørelsen skal *deltagelse* i en terrorgruppes aktiviteter kriminaliseres, i det omfang denne deltagelse bidrager til gruppens kriminelle aktiviteter. Som eksempler på deltagelse, der skal være kriminaliseret, nævnes, tilvejebringelse af informationer eller materielle midler eller finansiering af terrorgruppens aktiviteter. Efter Justitsministeriets opfattelse må dette nu forstås som et krav om (forsættelig) medvirken til bestemte terrorhandling, og det er derfor ikke længere nødvendigt særskilt at kriminalisere deltagelse i en gruppe eller sammenslutning, der begår eller har til hensigt at begå terrorhandling om-

fattet af den foreslåede bestemmelse i § 114, som foreslået i det lovudkast, der har været sendt i høring.

2.3.3.4. Herudover skønnes rammeafgørelsen ikke på nuværende tidspunkt at have yderligere lovgivningsmæssige konsekvenser ud over, hvad der følger af FN's terrorfinansieringskonvention og FN's Sikkerhedsråds resolution nr. 1373 (2001).

2.3.4. Ikke spredning af masseødelæggelsesvåben mv.

Det nuværende strafmaksimum på 2 års fængsel for overtrædelse af reglerne om ikke spredning af masseødelæggelsesvåben ligger blandt de laveste i EU og de øvrige vestlige lande. Efter Justitsministeriets opfattelse er dette strafmaksimum ikke tilstrækkeligt højt. Der bør være mulighed for at idømme strengere straffe for særlig grove overtrædelser. Dette er også nødvendigt for at sikre Danmarks troværdighed i det internationale samarbejde på området.

Efter Justitsministeriets opfattelse bør strafferammen henset til lovovertrædelsernes (potentielt) alvorlige karakter fastsættes til fængsel indtil 6 år.

Indsættelse af en regel om særligt grove overtrædelser af denne karakter i straffelovens kapitel 13 om grove statsforbrydelser vil også være med til at sikre en mere effektiv indsats bl.a. mod terrorisme, idet politiet herved får mulighed for at anvende straffeprocessuelle tvangsindgreb i form af indgreb i meddelelseshemmelighed, observation og hemmelig ransagning.

Der henvises nærmere til lovforslagets § 1, nr. 5 (straffelovens § 114 e).

Den foreslåede bestemmelse indebærer ikke en udvidelse af de strafbare forhold på området. Bestemmelsen er alene en overbygning på de gældende straffebestemmelser i bekendtgørelse nr. 1213 af 18. december 2000 om eksportkontrol.

Som det fremgår af pkt. 2.2.5.1. har Danmark ikke udnyttet den adgang, der er efter forordningens artikel 4, stk. 5, til at kriminalisere også groft uagtsomme overtrædelser af catch-all klausulen (jf. ordene »begrundet mistanke«). En sådan udvidelse af det strafbare område ville yderligere styrke den generalpræventive effekt og håndhævelsen af reglerne. I grænsetilfælde kan det således undertiden være vanskeligt at bevise en eksportørs forsæt til, at produkterne helt eller delvis er bestemt til ulovlige formål.

En sådan ikke ubetydelig udvidelse af det strafbare område bør dog efter regeringens opfattelse overvejes nærmere og ikke gennemføres uden forudgående dialog med erhvervslivet. Regeringen vil på baggrund af denne dialog med erhvervslivet eventuelt på et senere tidspunkt fremsætte lovforslag herom.